

## **A Magyar Köztársaság nevében!**

A Pécsi Ítéltábla a dr. Kovács Erzsébet ügyvéd (7100 Szekszárd, Arany János utca 17-21.) által képviselt **id. I.rendű felperes neve** I. rendű, **id. I.rendű felperes nevené** II. rendű, **ifj. III.rendű felperes neve** III. rendű, **kk. IV.rendű felperes neve** IV. rendű és **kk. V.rendű felperes neve** V. rendű (mindannyian X szám alatti lakosok) felpereseknek - a dr. Kecskésné dr. Horváth Erika ügyvéd (7626 Pécs, Lánc utca 18.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 16.P.20.532/2009/18. szám alatt meghozott ítélete ellen az alperes által 19. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

### **í t é l e t e t:**

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a III. rendű felperesnek 37.500 (harminchétezer-ötszáz) forint, a IV-V. rendű felpereseknek pedig személyenként 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget, továbbá az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 210.000 (kettőszáztízezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

### **I n d o k o l á s**

Az elsőfokú bíróság nem vagyoni kártérítés jogcímén az alperest arra kötelezte, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 5.000.000 forintot, a II. rendű felperesnek 2.500.000 forintot, a III. rendű felperesnek 4.000.000 forintot, a IV. és V.

rendű felpereseknek pedig személyenként 3.500.000 forintot. Az ezen felüli részében a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest a felperesek javára perköltség megfizetésére, valamint - az állam javára - a le nem rótt eljárási illeték és az állam által előlegezett költség megfizetésére is.

A megállapított tényállásnak a fellebbezéssel összefüggő része szerint ifj. I. rendű felperes a III. rendű felperes házastársa, az akkor kettő, illetőleg öt éves életkorú IV. és V. rendű felperesek apja 2008. szeptember 15-én személygépkocsi utasaként elszenvedett közlekedési baleset következtében elhunyt. A balesetet, illetve a felperesek ebből eredő kárát okozó gépkocsi vezetőjének az alperessel állt fenn kötelező gépjármű felelősségbiztosítása.

A III. rendű felperesnél a férje halálát követően elhúzódó szorongásos depressziós állapot alakult ki, amely a feldolgozatlan érzelmi veszteség, az elhúzódó gyászreakció következtében jött létre. Társadalmi kapcsolatai jelentősen beszűkültek, életminősége romlott, életvitele lényegében a kiskorú gyermekeiről való gondoskodásban merült ki. A megváltozott helyzetéhez reálisan nem képes alkalmazkodni, pszichiátriai kezelésre szorul, de attól is csak hosszú idő múlásával várható javulás. A káresemény óta nála magas vérnyomás betegség alakult ki, amelynek oka az elszenvedett veszteség talaján létrejött fogékonyság a pszichoszomatikus betegségekre.

A IV. és V. rendű felpereseknek az apjuk elvesztése - életkorukból adódóan - jelentős és hosszan tartó pszichés reakciót nem váltott ki, de súlyos nem vagyoni hátránnyal jelentkezik náluk a teljes családban felnevelkedés és élés lehetőségének, a más által nem pótolható apai gondoskodás, szeretet elvesztése.

Az alperes a III., IV. és V. rendű felperesnek is személyenként 500.000 forintot előlegként már megfizetett nem vagyoni kárpótlás címén, ezért az ítélet szerinti marasztalás az ezen felüli nem vagyoni hátrányok kiküszöböléséhez, illetőleg csökkentéséhez szükséges összeget foglalja magába.

Az ítélet részbeni megváltoztatása érdekében az alperes fellebbezett. Fellebbezésében a III-IV-V. rendű felperesek javára megítélt marasztalások leszállítását kérte személyenként 2.500.000 forintra. Álláspontja szerint a marasztalás összege eltúlzott a hasonló tényállású ügyek kapcsán követett ítélkezési gyakorlathoz képest. Nem nyert kellő súlyú értékelést az, hogy a III. rendű felperesnél a pszichoterápiás kezeléstől javulás várható a jövőben, illetőleg az, hogy a IV-V. rendű felperesek tekintetében az édesapa elvesztéséből eredő hátrány jövőbeli mértéke a jelenlegi életkorukban nem állapítható meg.

A III-IV-V. rendű felperesek az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást - a fellebbezésben sem vitatottan - helyesen állapította meg. Helyesen vette számba mindazokat a bizonyított tényeket, valamint azokat a megváltozott személyi körülményeket, amelyek a fellebbezéssel érintett felpereseket ért nem vagyoni hátrányok súlyának megítéléséhez szükségesek. Ezeknek a másnemű előnnyel - pénzzel - való hozzávetőleges kiegyensúlyozásához az elsőfokú ítélet szerinti összeg nem eltúlzott a hasonló tényállású ügyekben a bíróságok által alkalmazott mértékhez viszonyítottn sem, különös tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a károsodás bekövetkeztétől járó késedelmi kamatot (Ptk.360.§(1),(2) bekezdése) nem ítélte meg, tehát a kárpótlás összegét az ítélethozatalkori ár- és értékviszonyok figyelembe vételével határozta meg.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú ítéletet fellebbezett részében helybenhagyta a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján.

A fellebbezés sikertelenségének következményeként köteles az alperes megfizetni a III-IV-V. rendű felperesek másodfokú eljárásban felmerült költségét, valamint a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket. (Pp.78.§-ának (1) bekezdése, 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-a (2) bekezdésének a) pontja, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése.)

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp.256/A.§-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

P é c s , 2010. november 22.

dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró